

РЕШЕНИЕ

№ 280

гр. Пловдив, 03.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: И. Б. Бонев

Членове: Михаела Ат. Добрева
Станислава Б. Бозева

при участието на секретаря Тихомира П. Калчева
в присъствието на прокурора Иван Л. Илевски.
като разгледа докладваното от Михаела Ат. Добрева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20225300601362 по описа за 2022 година

С присъда № 125 от 13.06.2022 г. по н.о.х.д. № 20225330203026/ 2022 г., РС Пловдив е признал подсъдимия Т. М. Ф. – *** ***, *** гражданин, със средно образование, неженен, неосъждан (реабилитиран по право за престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК), работещ, живущ в *** , ЕГН: *****, за ВИНОВЕН в това, че на 16.05.2022 г., в гр. Пловдив, обл. Пловдивска, без надлежно разрешително по чл. 7, ал. 1 и чл. 30 от ЗКНВП, е държал високорискови наркотични вещества, а именно: - 1.431 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 33.1 тегловни процента, на стойност 35,77лв.; - 2.420 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 33.1 тегловни процента, на стойност 60,50лв.; - 0.256 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 35.4 тегловни процента, на стойност 6,40лв.; - 0.380 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 24.8 тегловни процента, на стойност 9,50лв.; - 0.476 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен

компонент 40.1 тегловни процента, на стойност 11,90лв.; - 0.811 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 32.5 тегловни процента, на стойност 20,27лв.; - 0.202 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 13.7 тегловни процента, на стойност 1,21 лв.; - 0.468 грама хомогенна, неразделна смес от марихуана и тютюн, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 6.7 тегловни процента, на стойност 2,81 лв.; - 3.739 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 13.2 тегловни процента, на стойност 22,43 лв.; - 2.57 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 9.4 тегловни процента, на стойност 15,42 лв.; - 1.39 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 18 тегловни процента, на стойност 8,34 лв.; - 0.34 грама смес от вещества, съдържаща амфетамин, със съдържание на активен компонент (±)-1-фенилпропан-2-амин (амфетамин) 8.5 тегловни процента, на стойност 10,20 лв., съгласно Приложение № 2 към Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството – престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, поради което на основание чл. 54 от НК го е ОСЪДИЛ на ЕДНА ГОДИНА И ДЕВЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода и ГЛОБА в размер на 2500 /две хиляди и петстотин/ лева. На основание чл. 66, ал. 1 от НК първоинстанционният съд е ОТЛОЖИЛ изпълнението на така наложеното наказание от ЕДНА ГОДИНА И ДЕВЕТ МЕСЕЦА лишаване от свобода с изпитателен срок от ЧЕТИРИ ГОДИНИ И ДЕВЕТ МЕСЕЦА. Първоинстанционният съд е ПРИСПАДНАЛ на основание чл. 59, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2 от НК времето, през което подсъдимият Т. М. Ф. е бил задържан на 16.05.2022 г. за 24 часа по реда на ЗМВР, като един ден задържане е зачетен за един ден лишаване от свобода.

Срещу присъдата е постъпила жалба и допълнение към нея – от подсъдимия, чрез защитника му адв. Д.. Твърди се, че присъдата е постановена при съществени процесуални нарушения – липса на мотиви, поради несъответствие с изискванията на чл.305 ал.3 от НПК, противоречие между писмените доказателства помежду им, от една страна и писмените и гласните доказателства, от друга страна. Защитата твърди, че липсват каквито и да било годни доказателства, които да установяват, че подсъдимият е

извършил престъплението, за което е бил признат за виновен и осъден от първоинстанционния съд. С тези доводи се иска отмяна на обжалваната присъда като необоснована и незаконосъобразна, постановена при съществено нарушение на процесуалните правила, а наложеното наказание – явно несправедливо и подсъдимият да бъде оправдан.

Въззивният съд, след като се запозна с оплакванията на жалбоподателя и при направената служебна проверка установи следното:

Жалбата е подадена в законния срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество ПОС я намира за неоснователна.

За да постанови атакуваната присъда РС Пловдив е приел за установено от фактическа страна, че: Към 16.05.2022г. подсъдимият Т. Ф. обитавал наследствено жилище, находящо в ***. В жилището не живеел друг роднина на подсъдимия – родителите му живеели в чужбина, нямал брат и сестра. Към същата дата от няколко месеца подсъдимият живеел в условията на фактическо съжителство със свидетелката Г.П. и нейното малолетно дете. Фактическите съжители живеели ту в притежаваното от подсъдимия Т. Ф. жилище, ту в жилището на свидетелката П., находящо се в ****. По тази причина подсъдимият разполагал с ключ за жилището на свидетелката П..

Подсъдимият употребявал наркотични вещества от 2018г., като към дата 16.05.2022г. той държал такива, както у себе си, така и в двете жилища, до които имал достъп: в обитаваното от него самия жилище на **** и в жилището на свидетелката П. на ****.

На 16.05.2022 г., в гр. Пловдив, свидетелката Г.П. била спряна за проверка от полицейски служители при 03 РУ при ОД на МВР – Пловдив, докато управлявала МПС – лек автомобил марка „Фолксваген“, модел „Голф“, с рег. № ****. В хода на тази проверка свидетелката Г.П. била тествана с техническо средство, като резултатът ѝ бил положителен за употребата на наркотичното вещество марихуана. В тази връзка било образувано досъдебно производство № 278/2022 г., по описа на Трето РУ при ОД на МВР – Пловдив, прокурорска преписка вх. № 5411/2022 г., по описа на Районна прокуратура – Пловдив.

В хода на първоначалните действия по горното наказателно производство, полицейските служители – свидетелят Т. М. и колегата му Г.К.

обезпечили нейният адрес, който се намирал в *** П. била уверила полицейските служители, че в жилището ѝ няма никой, но въпреки това уверение, свидетелят М. забелязал, че от същото жилище излязло лице от мъжки пол – подсъдимият Т. Ф.. Полицейските служители спрели подсъдимия Т. Ф. за рутинна проверка, като го попитали дали държи в себе си наркотични вещества, а той им отговорил, че държи такива, както у себе си, така и в собственото си жилище на ****, така и в жилището на Г.П..

В тази връзка полицейските служители докладвали незабавно в ОДЧ, като било разпоредено извършването на поредица от действия в условията на неотложност: претърсване и изземване в дома на подсъдимия на ****, извършено на 16.05.2022, в периода от 16:05ч. до 17:30 часа, одобрено с разпореждане на съдия от Пловдивски районен съд № 3133/17.05.2022 по ЧНД 20225330202781. С протокола именно за това действие по разследване, по реда на чл. 356, ал.3 НПК, било образувано наказателното производство по ДП 279/ 2022 по описа на Трето РУ Пловдив, по повод на което в съда е внесен процесния обвинителен акт; обиск на подсъдимия, извършен на 16.05.2022г., в периода от 18:50 часа до 19:05 часа, по ДП 279/ 2022 по описа на 03 РУ-Пловдив, одобрен с разпореждане на съдия от Районен съд Пловдив №3131/17.05.2022 по ЧНД 20225330202780; претърсване и изземване в жилището на приятелката на подсъдимия Г.П., находящо се в *** проведено в периода от 15:05 часа до 15:35 часа, одобрено с Разпореждане № 3129/17.05.2022 на съдия от Пловдивски районен съд по ЧНД 20225330202779. Това действие по разследване било извършено по образуваното срещу Г.П. ДП № 278/2022 по описа на ПРС, но в следствие с постановление на наблюдаващия прокурор от РП-Пловдив от 18.05.2022г. протоколът бил отделен по реда на чл. 216, ал.1 НК, а на 19.05.2022г. също с постановление на наблюдаващия прокурор бил обединен по реда на чл. 217, ал.2 НПК към материалите на процесното ДП 279/2022г. по описа на Трето РУ-Пловдив.

При претърсването и изземването в дома на подсъдимия, на **** били открити вещи, държани от подсъдимия, както следва: от рафт на маса, разположен в помещение, обособено като всекидневна: розово прахообразно вещество, заедно с полиетиленово пликче; от кутия, намираща се на същата маса: бяло-розово прахообразно вещество, бучки увити в лист хартия и 1 бр. полиетиленов плик, съдържащ семена; в десния край на същата маса: 1 бр.

метална кутия, съдържаща полиетиленово пликче със зеленикав прах и бучка; 1 бр. полиетиленов плик с изобразени усмивки на него, съдържащ 1 бр. жълта таблетка; 1 бр. полиетиленово топче, съдържащо 3 бр. зеленикави таблетки; в същия край на масата: 3 бр. метални гриндера с остатъци от сухо, зелено прахообразно вещество; в шкаф, находящ се в същата стая: 1 бр. сива електронна везна; 1 бр. метална тръбичка със следи от бяло прахообразно вещество; 2 бр. карти; 1 бр. бръснарско ножче; 1 бр. зелена тръбичка и 1 бр. бяла тръбичка.

Подсъдимият присъствал на действията по претърсване и изземване в дома му на ***, като именно той доброволно насочвал следствената група към местата, където се намирали вещите, иззети със съставения протокол за претърсване и изземване. За намерените субстанции в дома му подсъдимият Т. Ф. още на място обяснил устно пред присъстващите полицейски органи, включително и свидетеля Т. М., че представлявали държано от него наркотично вещество – екстази, което било за негова лична употреба. Същата информация подсъдимият вписал саморъчно и като „бележка“ в съставения протокол за претърсване и изземване. След това подсъдимият Т. Ф. бил отведен до сградата на Трето РУ при ОД на МВР – Пловдив, където със Заповед рег. № 4383з-124 от 16.05.2022 г. бил задържан по реда на чл. 72 ЗМВР и му бил извършен обиск по чл. 164, ал.1, т.1 НПК, при който било установено, че същият държи у себе си, както следва: 1 бр. кутия от цигари, която се намирала в предния ляв джоб на панталона му, която съдържала 1 бр. свита цигара; 1 бр. черен на цвят полиетиленов свитък, в който се намирала 1 бр. бучка от сухо, зелено-тревисто вещество.

За намерените у него вещи подсъдимият Т. Ф. обяснил пред полицейските органи, включително и свидетеля Т. М., че това било наркотично вещество марихуана, която била за лична негова употреба.

По време на претърсването и изземването в жилището на Г.П., проведено по-рано през същия ден, в периода от 15:05 часа до 15:35 часа, също били иззети държани от подсъдимия вещи, както следва: 2 бр. метални кутии с размери 2 см. на 4 см., съдържащи зелено-кафява тревиста маса на глави; 1 бр. розова кутия с размери 5 см. на 3 см., съдържаща бяло прахообразно вещество, увито в парче хартия и тръбичка със следи от бяло прахообразно вещество от единия и край; 1 бр. метален гриндер, съдържащ

остатъци от зелена тревиста маса и 1 бр. епруетка, съдържаща зелено вещество на прах. По време на извършването действие по разследване присъствали, както Г.П., така и подсъдимия. За намерените в жилището й наркотични вещества Г.П. обяснила устно пред полицейските органи, че това била марихуана, която била на подсъдимия Т. Ф.. Същата информация тя собственоръчно вписала и в графа „бележки“ на изготвения протокол за претърсване и изземване. Самият Т. Ф. също потвърдил още на място, устно пред полицейските органи, включително и пред свидетеля М., че наркотичните вещества в дома на П. били негови.

С оглед връзката на деянията по ДП 278/2022 по описа на 03 РУ Пловдив и по ДП 279/2022 по описа на 03 РУ Пловдив с постановление на Районна прокуратура – Пловдив от 18.05.2022 г. са били отделни материали от Досъдебно производство № 278/2022 г., по описа на 03 РУ при ОД на МВР – Пловдив, прокурорска преписка вх. № 5411/2022 г., по описа на Районна прокуратура – Пловдив, които били изпратени за присъединяване към ДП 279/2022 по описа на 03 РУ-Пловдив, както следва: 1 бр. заверено ксерокопие на уведомително писмо за образуване на ДП от 16.05.2022 г.; 1 бр. заверено ксерокопие на протокол за разпит на Г.П. по ДП 278/2022 по описа на 03 РУ Пловдив; 1 бр. заверено ксерокопие на Разпореждане № 3129/17.05.2022 г. на ПРС; 1 бр. заверено ксерокопие на протокол за претърсване и изземване от 16.05.2022 г.; 1 бр. заверено ксерокопие на искане на РП Пловдив за одобряване на претърсване; 1 бр. заверено ксерокопие на постановление за назначаване на химическа експертиза; 1 бр. заверено ксерокопие на писмо от БНТЛ за извършена експертиза; 1 бр. заверено ксерокопие на химическа експертиза № 878/2022 г. на БНТЛ Пловдив; 1 бр. заверено ксерокопие на сметка за извършена експертиза, както и следните вещественни доказателства: 2 бр. метални кутии с размери 2 см. на 4 см., съдържащи зелено-кафява тревиста маса на глави; 1бр. розова кутия с размери 5 см. на 3 см., съдържаща бяло прахообразно вещество, увито в парче хартия и тръбичка със следи от бяло прахообразно вещество от единия и край; 1 бр. метален гриндер, съдържащ остатъци от зелена тревиста маса и 1 бр. епруетка, съдържаща зелено вещество на прах. С постановление на Районна прокуратура – Пловдив от 19.05.2022г. изпратените отделени материали и вещественни доказателства от досъдебно производство № 278/2022 г., по описа на Трето РУ при ОД на МВР – Пловдив, прокурорска преписка вх. № 5411/2022 г., по описа на

Районна прокуратура – Пловдив, били обединени към тези по ДП 279/2022 по описа на Трето РУ-Пловдив. С оглед принципа за непосредственост по ДП 279/2022г. бил извършен повторен разпит на свидетеля М. и на П.. Иззетите с гореописаните протоколи за претърсване и изземване и обиск в условията на неотложност веществени доказателства били изследвани експертно чрез две назначени на ДП химически експертизи: съдебно химическа експертиза, обективирана в протокол № 869 от 17.05.2022 г., на БНТЛ при ОД на МВР – Пловдив, според която част от държаните от подсъдимия субстанции, иззети при описаните по-горе действия по разследване представляват високорискови наркотични вещества, както следва: 1.431 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 33.1 тегловни процента, на стойност 35.77 лева; 2.420 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 33.1 тегловни процента, на стойност 60.50 лева; 0.256 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 35.4 тегловни процента, на стойност 6.40 лева; 0.380 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 24.8 тегловни процента, на стойност 9.50 лева; 0.476 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 40.1 тегловни процента, на стойност 11.90 лева; 0.811 грама 3.4-метилендиоксиметамфетамин (екстази/MDMA), съдържание на активен компонент 32.5 тегловни процента, на стойност 20.27 лева; 0.202 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 13.7 тегловни процента, на стойност 1.21 лева; 0.468 грама хомогенна, неразделна смес от марихуана и тютюн, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 6.7 тегловни процента, на стойност 2.81 лева; 3.739 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 13.2 тегловни процента, на стойност 22.43 лева. Според химическата експертиза, обективирана в Протокол № 878 от 17.05.2022 г., на БНТЛ при ОД на МВР – Пловдив, сред иззетите при горе-описаните действия по разследване субстанции, държани от подсъдимия, били налице и допълнителни високорискови наркотични вещества, както следва: 2.57 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 9.4 тегловни процента, на стойност 15.42 лева; 1.39 грама марихуана, със съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол 18 тегловни

процента, на стойност 8.34 лева; 0.34 грама смес от вещества, съдържаща амфетамин, със съдържание на активен компонент (\pm)-1-фенилпропан-2-амин (амфетамин) 8.5 тегловни процента, на стойност 10.20 лева.

Общата стойност на държаните от Т. Ф. високорискови наркотични вещества била общо 204.75 лева, съгласно Постановление № 23 на Министерски съвет от 29.01. 1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

За да възприеме тази фактическа обстановка първоинстанционният съд е приел, че събраните в досъдебното производство доказателства са непротиворечиви и напълно кореспондират помежду си, като по несъмнен начин установяват факта на извършване на процесното деяние. Първоинстанционният съд е анализирал свидетелските показания дадени пред него, като е изложил подробни и обосновани мотиви кои от тях и в каква част възприема и на кои дава вяра и защо, като ги е обсъдил поотделно и в съвкупност с останалите събрани по делото и приобщени в съдебното производство доказателства; обсъдил е и всички възражения направени от защитата: дали доказателствата, подкрепящи обвинителната теза са годни по смисъла на НПК и дали са достатъчни за постановяване на осъдителна присъда спрямо подсъдимия, като първоинстанционният съд им е дал отговор в мотивите на присъдата.

При така възприетата фактическа обстановка първоинстанционния съд е приел за установено от правна страна, че приетото за безспорно установено, като извършено от подсъдимия Т. Ф. деяние осъществява признаците от обективна и от субективна страна на престъпление по чл.354а ал.3 т.1 от НК. Изложени са мотиви за наличието на елементите на престъплението. От обективна страна РС Пловдив е приел, че извършването на инкриминираното деяние от подсъдимия е доказано със събраните и обсъдени доказателства. Обсъдени са квалифициращите обстоятелства. От субективна страна първоинстанционният съд е приел, че подсъдимият действал при пряк умисъл с целени и настъпили обществено опасно последици.

Наказанията първоинстанционният съд е индивидуализирал по реда на чл.54 от НК, обсъждайки всички налични данни за смекчаващи и за отегчаващи отговорността обстоятелства, като е приел, че определените с присъдата по вид размер и начин на изтърпяване, наложените наказания ще

осъществяват целите по чл.36 от НК.

При самостоятелния прочит на събраните по делото доказателства и възможността от тях да се очертае ясна и безпротиворечива фактическа обстановка и съпоставката ѝ с тази изградена и обсъдена от РС Пловдив, въззивният съд не намери основание да я коригира – и като я прие за правилно установена, от правна страна, съчете преценката на първоинстанционния съд за съставомерността на деянията – за правилна и законосъобразна.

Делото е висящо пред въззивния съд само по жалба на подсъдимия, с която се атакува правилността на присъдата с твърдения за незаконосъобразност, необоснованост, допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, а наложеното наказание – като явно несправедливо – като се иска оправдаването му.

Възраженията в жалбата и допълнението към нея, въззивният съд намира за неоснователни. Същите са правени и пред първата инстанция и са намерили подробни отговори в мотивите на присъдата, които въззивната инстанция споделя напълно и не намира за необходимо да ги приповтаря.

По отношение индивидуализацията на наказанията, окръжният съд споделя преценката на РС Пловдив за определянето им по реда на чл.54 от НК и за съотношението между смекчаващите и отегчаващите отговорността обстоятелства, като намира, че определените от ПРС наказания са съответстващи на целите по чл.36 от НК, а възражението в жалбата за явна несправедливост на наказанията, намира за неоснователно.

Възраженията на защитата, че мотивите на присъдата не съответстват на изискванията на чл.305 ал.3 от НПК са неоснователни – първоинстанционният съд е посочил кои са установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени материали и какви са правните съображения за взетото решение. Обосновал е и защо приема тези доказателства за годни да обосноват осъдителна присъда. Неоснователно е твърдението, че първоинстанционният съд се е позовал на показанията на Г.П. при положение, че тя се е възползвала от правото си по чл.119 от НПК. Първоинстанционният съд е положил специални усилия, съответни на подлежащите на обсъждане доводи на защитата, да мотивира правната

стойност на позоваването на участието на П. в съдебното следствие и тези мотиви не излизат извън рамките на доказателствения материал събран в хода на съдебното следствие.

Не съответства на съдържанието на мотивите на присъдата твърдението на защитата, че в мотивите си първоинстанционният съд се позовавал на самопризнания на подсъдимия. За форма на признания, направени от подсъдимия преди да има каквото и да било процесуално качество, първоинстанционният съд е коментирал свидетелските показания на свидетеля М., който пресъздава чутото от подсъдимия, но не и самопризнания на последния като доказателство по делото. За да мотивира защо приема за достоверни показанията на свидетеля М., и по повод и в отговор на защитен довод в пледоарията по същество на защитника на подсъдимия, първоинстанционният съд е изложил пространните, съпоставени с практиката на българския съд и на ЕСПЧ свои мотиви, в които именно споменава атакувания от адв. Д. израз „самопризнания, имащи „случаен характер“.

Възражението на защитата, че е налице противоречие в показанията на свидетеля М. с писмените доказателства е правено и пред първоинстанционния съд и намерило отговор в мотивите на присъдата. Тези мотиви въззивният съд споделя напълно и не намира за нужно да ги приповтаря.

Не съответства на съдържанието на мотивите на присъдата твърдението на защитата, че отрича реабилитацията на подсъдимия. Напротив, тук отново първоинстанционният съд е изложил изключително пространни мотиви, основани и на посочена съдебна практика, което въззивният съд не може да не се съгласи, поради трайността ѝ и съответствието ѝ с основни принципи на наказателното правораздаване, но не може и да не се съгласи, че института на реабилитацията заличава осъждането и последиците от него (занапред), но няма за функция да заличи повтарящ се факт от действителността – държане на наркотици, което първоинстанционният съд е оценил като неизоллирана проява от живота на дееца и трайно отношение към защитаваия от закона кръг от обществените отношения свързани с употребата на наркотици.

С оглед на горното въззивният съд намери за неоснователни възраженията на защитата за необоснованост и незаконосъобразност на присъдата и за съществено нарушаване на процесуалните правила при

постановяването ѝ.

И като не намери основателно възражение, направено от инициатора на въззивното производство, което да обосновава отмяна или изменение на атакуваната присъда и като не се установиха по реда на чл.314 ал.1 и 2 от НПК други нарушения на материалния и процесуалния закон, на основание чл.338 от НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда № 125 от 13.06.2022 г. по н.о.х.д. № 20225330203026/ 2022 г. на РС Пловдив.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____